

N:o 199.

Af Herr Magnus Sveusson: Angående tillägg till 57 § af Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet.

Enligt Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet af den 21 Mars 1862 skola bidragen till kommunernas utgifter till beloppet bestämmas och utgå — hvad embets- och tjänstemän beträffar — i förhållande till den bevillning, som den skattskyldige enligt andra artikeln bevillningsstadgan erlägger, och denna bevillning skall hvarje embets- eller tjänsteman påföras blott på ett ställe, nemligen inom den kommun, der han bor eller är skattskrifven, med undantag af den afgift, som utgår af boställen eller stomhemman. Detta är visserligen den enklaste methoden, men en annan fråga är, om den alltid är den rättvisaste. Det torde vara temligen lätt ådagalagdt, att så *icke* är. I så fall bör väl den större enkelheten vika för rättvisan. Jag vill dock icke här fästa mig vid mer än en klass af tjänstemän, med afseende på hvilka det antydda missförhållandet är temligen lätt rättadt, utan att förändringen behöfver medföra den minsta "oreda", det enda skäl, som Lag-Utskottet vid sistlidne riksdag anförde för sitt afstyrkande af ett förslag i samma syfte, som det jag härmed ville taga mig friheten framställa. Jag åsyftar det missförhållande, som eger rum öfverallt, der prest njuter inkomst af flera än en församling, nemligen att hans kommunala utgifter uttaxeras och utgå blott i den kommun, der han är boende, hvarigenom den församlingen, oaktadt den kanske blott bidrager med hälften, tredje-, fjerde- eller femtedelen af aflöningen, likväl åtnjuter privilegiet att få sig tillgodoräkna och använda hela den summa af kommunala bidrag, som belöper sig på hans sammanräknade lön. Jag känner pastorat, der kyrkoherden blott åtnjuter en fjerdedel eller femtedel af hela lönen utaf den församling, derinom han är boende, och der denna församling likväl har fördelen af att ensam till sina kommunala behof erhålla bidrag, beräknade efter alla kyrkoherdens inkomster, under det alla de öfriga församlingarne icke erhålla det ringaste. Orättvisan häraf behöfver knappt påpekas. Ett lätt och enkelt sätt finnes att afhjelpa densamma, nemligen genom stadgandet, att prester, som af flera församlingar åtnjuta lön, i hvarje särskild sådan må uppföras till erläggande af kommunalutskylder, efter den inkomst de från samma församling erhålla. Med kommunal skatteskyldighet följer kommunal

rösträtt. Bifalles förenämnda förändring, åtföljes densamma alltid af den förändring i afseende på den kommunala rösträtten, enligt 8 § af förberörda kommunalförfattning, att prest erhåller rättighet att i hvarje särskild församling eller kommun utöfva rösträtt i mån af det fyrktal, till hvilket han der är uppskattad, i stället för att han nu blott har rösträtt på ett ställe för hela sin taxerade löneinkomst. Någon ny bestämmelse i afseende på rösträtten är således ej af nöden. Det orättvisa hopandet af inflytelse på den kommuns angelägenheter, der prest händelsevis råkar hafva sin bostad, blir härigenom rättadt, hvaremot han erhåller full ersättning genom möjligheten att deltaga i andra kommuners angelägenheter, der han kanske har lika viktiga intressen att bevaka, som i den, inom hvilken han bor.

Det kan visserligen invändas, att denna ojämnhet äfven eger rum för åtskillige andra tjenstemän än prester, och att man i så fall konsekvent också borde söka tillvägabringa förändrade bestämmelser i afseende på dem. Men dessa fall torde utgöra mera enstaka undantag, och en ändring med afseende på dem ej vara af någon större vikt samt säkert ej så lätt tillvägabragt. Man torde ej böra tveka, att i en ej oviktig fråga söka rättelse, därför att man icke genast kan påfinna utvägar att göra det i alla möjliga, af mindre betydighet. Eller hvarför skall besittandet eller innehafvandet af fastighet vara det enda, som medför undantag från regeln om skyldighet till kommunala skatters erläggande och rättighet till kommunal rösträtt för inom annan kommun boende person?

På grund af hvad jag här anför, vågar jag föreslå det tillägg i andra momentet af 57 § af ofvannämnda Kongl. Förordning om kommunalstyrelse på landet,

att prest må i hvarje kommun till erläggande af kommunala utskylder taxeras för den löneinkomst, han från samma kommun åtnjuter.

Om remiss af denna motion till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

Magnus Svensson
från Skaraborgs län.